

CLOSE FRIEND

ช่วงเวลาเย็นของวันอันแสนรื่นวายเป็นที่ดวงอาทิตย์เริ่มอัสดงจนบริเวณท้องฟ้าโดยรอบถูกฉาบเป็นสีส้มได้อย่างชัดเจน พร้อมกับก้อนเมฆบนท้องฟ้าเริ่ม

กระจัดกระจายไปตามกระแสลม จนแสงอ่อน ๆ ดังกล่าวตกกระทบมายังตึกสูง
ระฟ้าที่ตั้งตระหง่านอยู่ใจกลางเมืองอันแสนวุ่นวายดังกล่าว

ชายหนุ่มรูปร่างสมส่วนสวมเสื้อเชิ้ตสีขาวแขนยาวปล่อยชายผ้าออกและ
กางเกงยีนส์สีดำ ยืนอยู่หน้าประตูกระจกบานใหญ่พร้อมกับหยิบบัตรขึ้นมาทาบบน
ยังเครื่องอุปกรณ์สีเหลี่ยมขนาดเล็กอยู่ตรงหน้า

เสียงปลดลิ้อคดังขึ้นพร้อมกับไฟแสดงสถานะเป็นสีเขียว หนุ่มร่างสูงที่ได้ยิน
จึงยกมือขึ้นมาแล้วออกแรงผลักเบา ๆ ให้บานประตูกระจกตรงหน้าเลื่อนออกไป
แล้วจึงก้าวเท้าเข้าไปในตัวอาคารทันที

ความเร็วของฝีเท้าเริ่มผ่อนลงแล้วไปหยุดอยู่ตรงหน้าบานเหล็กกล้าขนาดใหญ่
ใหญ่ 2 บานที่ประกบกันอยู่ แล้วจึงเอื้อมมือไปกดปุ่มลิฟต์ตรงหน้า เพียงแค่เวลา
ชั่วครู่บานเหล็กกล้าตรงหน้าเลื่อนออกจากกัน

หนุ่มร่างสูงจึงก้าวเท้าเข้าไปในตู้โดยสารของลิฟต์ทันที สายตาจับจ้องไปยัง
แผงควบคุมลิฟต์ แล้วเอื้อมมือไปกดปุ่มตัวเลขที่อยู่ทางด้านขวา ไม่นานนักบาน
ประตูลิฟต์ปิดลงพร้อมกับร่างกายของเขาถูกพาขึ้นไปจนถึงชั้นที่ต้องการ

เสียงแฉิ่งเตือนของลิฟต์ดังขึ้นพร้อมกับบานประตูเหล็กกล้าทั้งสองถูกเปิด
ออก ทำให้ชายหนุ่มก้าวออกมาจากตู้โดยสารแล้วเดินไปตามโถงทางเดินยาวของ
ชั้นดังกล่าวจนไปหยุดอยู่ตรงหน้าบานประตูหนึ่ง

เขายกมือขึ้นมาใส่รหัสปลดลิ้อคประตูห้องอยู่สักพักจนเสียงปลดลิ้อคประตู
ดังขึ้นพร้อมกับถูกแง้มออกเล็กน้อย ทำให้ชายหนุ่มใช้แรงตัวเองผลักประตูเข้าไป
พร้อมกับแสงสว่างจากโถงทางเดินสอดเข้ามาในห้อง

แสงสว่างดังกล่าวที่สอดเข้ามาในห้องนั้นทำให้ชายหนุ่มเห็นสวิตช์ไฟที่อยู่ใน
ห้อง จึงเอื้อมมือไปกดปุ่มดังกล่าวจนทำให้ภายในห้องของเขาพร้อมกับถอด
รองเท้าผ้าใบที่สวมอยู่เก็บเข้าตู้ ด้วยที่ทำธุระภารกิจมาทั้งวันจึงตัดสินใจเดิน
เข้าไปในห้องน้ำเพื่อชำระล้างร่างกายตัวเองโดยทันที

หลังจากนั้นไม่นานบานประตูห้องน้ำถูกเปิดออกพร้อมกับผ้าขนหนูครึ่งตัวที่ปิดบริเวณท่อนล่างไว้ จากนั้นไปยังตู้เสื้อผ้าหยิบเสื้อยืดกับกางเกงบ็อกเซอร์มาสวมทันที ก่อนจะเดินตรงดิ่งไปยังบริเวณหลังห้องที่มีผ้าท่อนผืนใหญ่ถูกปิดเอาไว้อยู่

ก่อนที่มือทั้งสองข้างจะจับไปยังชายผ้าดังกล่าวก่อนจะดึงออกจากกันทันที โดยเบื้องหน้าของชายหนุ่มที่จับต้องผ่านกระจกบานใหญ่นั้น เป็นสระน้ำของอาคารดังกล่าวที่มีคนมาใช้บริการกันอย่างมากมายในช่วงเวลาที่ บรรยากาศท้องฟ้ายามเย็นตอนนี้เป็นสีส้มอ่อน ๆ สลับกับสีเหลือง และดวงอาทิตย์ที่กำลังใกล้ลับขอบฟ้าเต็มที่

ชายหนุ่มยืนตีมือค้างมองกับบรรยากาศตรงหน้าอยู่ชั่วครู่ ก่อนจะเดินกลับเข้าไปในห้องอีกครั้ง แล้วเดินตรงดิ่งไปยังโต๊ะทำงานเหมือนอย่างเคย ทิ้งตัวนั่งลงบนเก้าอี้ดังกล่าวอย่างเมื่อยล้า และเอื้อมมือไปเปิดโน้ตบุ๊กตรงหน้าจัดแจงข้าวของบริเวณโดยรอบเพื่อทำงานที่ค้างคาต่อให้เสร็จทันเวลา

ในขณะที่กำลังรอกอุปกรณ์ดังกล่าวเปิดอยู่นั้น สายตาของเขาเหลือบไปเห็นกรอบรูปหนึ่งที่ถูกวางไว้อยู่บนโต๊ะทำงานของตัวเอง โดยที่มีชายหญิงกลุ่มหนึ่งที่อยู่ในภาพดังกล่าว กำลังยิ้มแย้มอย่างมีความสุขเว้นแต่ชายหนุ่มคนหนึ่งที่กำลังทำสีหน้าบึ้งตึงหน้าหนึ่งอยู่แบบนั้น

“นี่เราน่าจะขนาดนั้นเลยหรอเนะ” ชายหนุ่มพูดไปพลางขณะที่เขาหยิบกรอบรูปดังกล่าวขึ้นมาดูใกล้ ๆ จนเห็นภาพนั้นอย่างชัดเจน

สายตาของเขาจับต้องไปยังหญิงสาวคนหนึ่งที่ยืนอยู่ข้าง ๆ ในรูปภาพดังกล่าวที่กำลังแสดงสีหน้ายิ้มแย้มอย่างมีความสุข พร้อมกับมือทั้งสองข้างของเธอจับไปยังบริเวณแก้มของหนุ่มร่างสูงที่กำลังทำหน้าหนึ่งอยู่แบบนั้น

เขาจึงมองไปยังหญิงสาวที่ยืนอยู่ข้างหลังในรูปสักพักใหญ่ ราวกับทำให้นึกถึงย้อนกลับไปในช่วงเวลาเก่า ๆ ก่อนที่แสงจากหน้าจอโน้ตบุ๊กแยงเข้าไปในตา ทำให้ชายหนุ่มหลุดออกมาจากห้วงความคิดดังกล่าวทันที

ก่อนจะรวบรวมสติตัวเองกลับมาอีกครั้ง แล้ววางกรอบรูปดังกล่าวลงไว้ที่โต๊ะข้างโน้ตบุ๊กเหมือนเดิม จากนั้นกลับมาเปิดโปรแกรมทำงานต่อตามที่ตัวเองตั้งใจเอาไว้

จนกระทั่งเวลาได้ล่วงเลยไปพอสมควร ชายหนุ่มชำเลื่องสายตามองไปยังนาฬิกาตั้งโต๊ะที่อยู่ใกล้ ๆ กับโน้ตบุ๊กที่ตัวเองกำลังทำงานอยู่ ได้แสดงตัวเลขดิจิทัลเป็น 22 นาฬิกา ก่อนจะหยุดทำงานดังกล่าวแล้วบิดขี้เกียจยืดแขนตึงเล็กน้อย จากอาการเมื่อยล้า

ไม่นานนักเสียงเรียกเข้าโทรศัพท์ที่คุ้นเคยได้ดังขึ้นมาทำให้ชายหนุ่มรีบหันไปมองที่มือถือของตัวเองทันที เห็นเป็นเพียงแค่ตัวเลขเท่านั้นไม่ได้รายชื่อแสดงแม้แต่ชนิดเดียว จึงเอื้อมมือไปหยิบโทรศัพท์ที่ขึ้นมาพร้อมกับกดรับสายแล้วแนบขึ้นหูทันที

“ฮัลโหลครับ...”

ชายหนุ่มถือโทรศัพท์แนบหูอยู่แบบนั้นสักพักไม่ได้ยินเสียงพูดจากปลายสายแม้แต่ชนิดเดียว เว้นแต่ได้ยินแค่เพียงเสียงบรรยากาศโดยรอบที่แลดูอุ่นวาวอยู่พอสมควร พร้อมกับเสียงดนตรีที่คลออยู่เบา ๆ

เขาตัดสินใจที่จะกดปุ่มวางสายทันที แต่เพียงชั่วครู่ ณ ตอนนั้นกลับได้ยินเสียงที่ดังมาจากปลายสายพอดี ทำให้ชายหนุ่มชะงักแววตาเบิกโพลงขึ้นมาทันที

[“มิว..นี่ใช่เบอร์ของมิวรีเปล่า”]

เสียงจากปลายสายพูดขึ้นมาเป็นเสียงของหญิงสาวคนหนึ่งที่แลดูจะเมาอยู่พอสมควร แต่วิธีการพูดและน้ำเสียงที่ได้ยินนั้นมันรู้สึกคุ้นหูเป็นอย่างมาก เลยทำให้ชายหนุ่มอึ้งเงิบอยู่สักพักใหญ่ แทบไม่กล้าจะตอบคำถามกลับไปยิ่งอีกฝ่ายแม้แต่ชนิดเดียว

ก่อนที่สายตาทั้งสองข้างหันชำเลื่องไปมองยังกรอบรูปดังกล่าวอีกครั้ง ด้วยสายตาที่มันรู้สึกว่างเปล่าแล้วเปล่าเปลี่ยวความรู้สึกสุด ๆ

["ฮัลโหลลมิว..."]

"อืมมม...ว่าไง"

["นี่ใช้เบอร์ของมิวรีเปล่า?"]

"อืมมมใช่"

["มึง~กูเมาอะ มารับกูหน่อยได้มั๊ย?"] เสียงจากปลายสายที่พูดขึ้นมา นั้นแลดูมีอาการมึนเมาอยู่พอสมควร ทำให้มิมองไปยังนาฬิกาดิจิตอลตั้งโต๊ะอีกครั้ง

["ฮัลโหลลมึงได้ยินกูปะเนี่ย~"]

หญิงสาวปลายสายพูดขึ้นมาอีกครั้งด้วยน้ำเสียงที่โมโหขึ้นเล็กน้อยตาม ภาษาคอนมึนอาการเมา ๆ ทั่ว ๆ ไป

"อืมมมได้ยินอยู่"

["ได้ยินว่ายังไงาย~"]

"มึงเมา..แล้วจะให้กูไปรับมึงที่ร้าน"

["ใช่เลย~ จั๊นมารับกูด้วยนะที่ร้านเดิม แล้วกูจะรอ"] ปลายสายพูดด้วย น้ำเสียงที่ตื่นเต้นพอสมควรแล้วรีบตัดสายสนทนาทางโทรศัพท์ไปทันที ทำให้มิมือ ลดมือลงอยู่ในระดับสายตาปกติ

"...." ชายหนุ่มนั่งเงิบไปพูดอะไรแม้แต่คนเดียว เขายังคงครุ่นคิดตัดสินใจ กับเหตุการณ์เมื่อสักครู่อยู่อีกสักพักใหญ่ ก่อนจะทำการปิดโน้ตบุ๊กแล้วเดินไปยังตู้ เสื้อผ้าเหมือนเดิม หยิบชุดลำลองมาสวมใส่ แล้วก้าวเท้าออกไปจากห้องของตัวเอง

แสงไฟหน้ารถยนต์กะพริบขึ้นพร้อมกับเสียงปลดล็อกดังขึ้น มิวเดินผ่านหน้ากระโปรงรถไปขึ้นฝั่งคนขับเสียเบกกุญแจแล้วสตาร์ทเครื่องยนต์ทันที พร้อมจัดแจงภายในห้องโดยสารแล้วปรับอุณหภูมิให้เย็นมากขึ้น

เพียงชั่วครู่เท่านั้นรถยนต์คันดังกล่าวค่อยเคลื่อนตัวออกจากลานจอดรถ สู่ถนนใหญ่ทันทีไปสู่จุดหมายที่ตั้งใจเอาไว้ โดยตลอดทางชายหนุ่มยังคงครุ่นคิดกับเหตุการณ์เมื่อสักครู่จากหญิงสาวปลายสายอย่างไม่ลดละตลอดทาง

ท้ายที่สุดคิดไปกลับไม่ได้คำตอบอยู่ดี ถึงสลับความคิดดังกล่าวออกมาทั้งหมดแล้วตั้งใจมีสติในการขับยานพาหนะเหมือนเดิมอีกครั้ง โดยใช้เวลาไม่นานนักความเร็วของรถยนต์ที่มิวขับมาเริ่มชะลอลงทันที

ก่อนจะกวาดสายตามองไปยังบริเวณหน้าร้านซึ่งไร่ไร่แวงของหญิงสาวที่โทรเรียกให้มารับ ทำให้ชายหนุ่มจึงตัดสินใจเลี้ยวเข้าไปยังที่ลานจอดรถทันที พร้อมกับเอื้อมมือไปหยิบมือถือขึ้นมากดโทรออกไปหาเธอโดยทันที

แต่ดูเหมือนยังคงไร่ไร่แวงการตอบรับแม้แต่นิดเดียว ทำให้ชายหนุ่มเองจะขับรถยนต์ออกจากร้านแล้วกลับไปยังคอนโดอีกครั้ง ทว่าน้ำเสียงของหญิงสาวที่ได้ยินตอนคุยโทรศัพท์นั้นรู้สึกจะเมาพอสมควร

มิวจึงตัดสินใจก้าวเท้าลงจากรถยนต์ของตัวเองหันมองเข้าไปยังบริเวณหน้าร้านที่ถูกตกแต่งไปด้วยไฟนีออนสีฉูดฉาดตาหลากหลาย ทำให้บรรยากาศภายในดูครึกครื้นกันอย่างสนุกสนาน

ซึ่งเต็มไปด้วยนักศึกษามากมายที่เข้ามาใช้บริการกันอย่างคับคั่ง ซึ่งเป็นร้านอันดับต้น ๆ ที่หลาย ๆ คนมักจะเลือกมากินเลี้ยงสังสรรค์งานรื่นเริงดื่มกันอย่างเต็มที่พร้อมกับเสียงดนตรีที่ยังคงบรรเลงคลอเบา ๆ อยู่ตลอดเวลา

ชายหนุ่มเดินเข้าไปในร้านและกวาดสายตามองไปทั่วมองหาหญิงสาวอย่างไม่ลด โดยที่ขนาดของบริเวณไม่กว้างมากนักจึงใช้เวลามองหาอยู่สักพักหนึ่ง จนมาเจอแผ่นหลังหนึ่งที่คุ้นเคยนั่งอยู่ตรงเคาน์เตอร์บาร์ของร้าน

หญิงสาวผมยาวสวมชุดเดรสสีดำที่คุ้นเคยกำลังนั่งดื่มเบียร์อยู่ตรงหน้า มีว
ยีนนิ่งอยู่สักพักหนึ่งความรู้สึกภายในมันเริ่มตีจนสับสนไปหมด ถึงความรู้สึกของมิ
วในตอนนี้อาจต้องการออกไปจากที่นี่โดยเร็ว ถึงแม้ในใจลึก ๆ ก็ตามที่ต้องการที่มาเจอ
เธอตรงหน้าเหมือนกัน

ท้ายที่สุดชายหนุ่มหายใจลึก ๆ เข้าไปจนสุดปอดก่อนจะก้าวเท้าเดินเข้าไป
ต่อทันที แล้วไปหย่อนตัวลงนั่งเก้าอี้ที่ว่างอยู่ข้าง ๆ หญิงสาวอย่างปกติ

เธอที่รู้สึกตัวว่ามีคนมานั่งอยู่ข้าง ๆ จึงหันมองไปยังทิศทางดังกล่าวด้วย
สีหน้าที่ปกติ ก่อนจะเริ่มแปรเปลี่ยนไปด้วยรอยยิ้มอ่อน ๆ ได้ปรากฏอยู่บนใบหน้า
ของเธอทันที

“มาแล้วเธอ..ปล่อยให้รอดั่งนานแหละ” หญิงสาวสวมชุดเดรสสีดำหลาย
ทางพูดด้วยน้ำเสียงที่ปกติ พร้อมกับเอื้อมมือหยิบแก้วเบียร์ตรงหน้าขึ้นดื่มต่อทันที

ท่าทางและน้ำเสียงวิธีการพูดนั้นแลดูปกติสุด ๆ ราวกับเธอไม่ได้มีอาการ มีนเมาแม้แต่นิดเดียว ทำให้ชายหนุ่มที่ถึงกับงุนงงเล็กน้อย แล้วถามไปด้วย น้ำเสียงที่ปกติ

“เอ่ออ..ไหนแกบอกว่าเมาไงป๊อปเป็อ”

“เข้าเธอ...นี่เราบอกกับแกไปแบบนี้หรือ...” ป๊อปเป็อวางแก้วเบียร์ลง ก่อนจะเอียงใบหน้ามาทางชายหนุ่มเล็กน้อย แล้วใช้กำปั้นหลังมือค้ำยันบริเวณ แก้มขวาเอาไว้พร้อมกับแวตาทั้งสองจับจ้องไปยังมิว

“ก็ใช้นะสิ...งั้นนี่จะทำไมล่ะ” มิวไม่กล้าสบตาของป๊อปเป็อก่อนจะหันหน้า กลับไปที่บาร์เหมือนเดิมจ้องมองขวดแก้วที่บรรจุของเหลวมากมายที่อยู่บนชั้นวาง

“ถ้าเราไม่พูดแบบนี้ไป...แกจะมามาหาเรามั้ยล่ะ...”

น้ำเสียงที่ชายหนุ่มได้ยินนั้นถึงกับต้องหันกลับมาองหญิงสาวอีกครั้ง โดยที่เธอกำลังจับแก้วเบียร์ขึ้นมาตรงหน้าพร้อมกับออกแรงแกว่งเบา ๆ พร้อมกับ ของเหลววนอยู่ในแก้ว

“แล้วคนอื่น ๆ ละไม่มาด้วยกันหรือ? ทำไมแกถึงมานั่งอยู่คนเดียว” มิวพูด ด้วยน้ำเสียงที่อ่อนนุ่มโดยที่ไม่ได้หันไปสบตากับป๊อปเป็อที่นั่งอยู่ข้าง ๆ

“เปล่า...เรามาคนเดียวนะ มันแค่รู้สึกเหงา ๆ เลยอยากออกมาเที่ยวเปลี่ยน บรรยากาศซะหน่อย”

หลังจากบทสนทนาดังกล่าวพนักงานประจำบาร์เดินเข้ามาหามิวพร้อมกับ แก้วที่บรรจุของเหลวอยู่ภายในและดอกไม้ประดับไว้ตรงขอบแก้ว ทำให้ชายหนุ่มจ้องมองมันอยู่สักพักด้วยสีหน้าที่สงสัย

“คุณผู้หญิงคนนี้สั่งให้กับคุณครับ” พนักงานพูดจบพร้อมกับผายมือมาทาง หญิงสาวที่นั่งอยู่ข้าง ๆ ทำให้มิวหันไปมองกับป๊อปเป็อพร้อมกับเห็นรอยยิ้มเล็ก ๆ ปรากฏบนใบหน้าของเธอ

“อยู่เป็นเพื่อนกับเราอีกสักหน่อยนะ”

ประโยคและน้ำเสียงดังกล่าวถูกเปล่งออกมาจากหญิงสาวที่นั่งอยู่ข้าง ๆ เขามันยากที่จะปฏิเสธได้ลง มีวเอ้อมมือไปหยิบแก้วเบียร์ตรงหน้าขึ้นมาไว้ในมือ พร้อมกับที่ป๊อปเป๋อหยิบแก้วขึ้นมาเช่นกัน

ทั้งคู่หันหน้ามาสบตากันต่างคนต่างจ้องมองไปยังที่แก้วเบียร์ที่อยู่ในมือ ก่อนที่ทั้งสองคนจะเขยิบเข้าเข้ามาใกล้กัน จนเกิดเสียงแหลมสูงหลังจากการกระทบกันของสองแก้ว แล้วยกขึ้นดื่มทันที

“แล้วเป็นไงบ้างล่ะช่วงนี้...” หลังจากป๊อปเป๋อยกแก้วขึ้นดื่มนั่นจึงเปิดบทสนทนาที่แสนเรียบง่ายทันที ด้วยน้ำเสียงที่ปกติเหมือนทุกครั้ง

“ก็เรื่อย ๆ นะ..พอมีงานให้ปวดหัวบ้างเล็ก ๆ น้อย ๆ พอเป็นสีสันของชีวิตเหมือนกัน” หลังจากสิ้นประโยคของชายหนุ่ม มีววางแก้วเบียร์ในมือของลงที่โต๊ะตรงหน้า แล้วหันไปหาหญิงสาวที่นั่งอยู่ข้าง ๆ อีกครั้ง

“ดีจังเลยนะ...ส่วนเรามีปัญหาชีวิต ปัญหาครอบครัวไม่หยุดเลย มันหนักมาก ๆ เลยล่ะ มันต่างกับตอนที่พวกเราอยู่ด้วยกันมากเลย” ป๊อปเป๋อพูดไปพลางพร้อมกับสายตาที่กำลังจ้องมองของเหลวที่กำลังเคลื่อนไหวตามแรงเหวี่ยงอยู่ภายในแก้ว

“งั้นเหอ...” มีวพยักหน้าพร้อมกับพูดด้วยน้ำเสียงที่แผ่วเบาพอสมควร ซึ่งแม้แต่ตัวเองไม่สามารถตอบกลับไปเต็มปากเหมือนเช่นกัน

ก่อนที่ชายหนุ่มจะนึกย้อนกลับไปในวันที่ทั้งสองคนอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข รอยยิ้มและเสียงหัวเราะของป๊อปเป๋อมันยังคงดังก้องอยู่ในใจของเขาเสมอ ๆ ถึงมันจะผ่านไปนานมากแล้วก็ตาม

บรรยากาศภายในร้านดูครึกครื้นมากมายไปด้วยผู้คนหนุ่มสาวชายหญิงที่กำลังสนุกสนานด้วยท่วงทำนองของภายในร้านกำลังเล่นเพลงอยู่ ผนวกด้วยฤทธิ์ของแอลกอฮอล์ยิ่งทวีความสนุกขึ้นไปอีก

จนเพลงที่เล่นอยู่มาอยู่ในหมวดสากล ด้วยทำนองเพลงนั้นดูซ้ำแล้วเรียบง่าย ทำให้ผู้คนเริ่มนั่งลงที่โต๊ะของตัวเองผนวกกับความเนือล้าจากหลายเพลงก่อนหน้า ทำให้ร้านที่ดูครึกครื้นตอนนี้มีแค่เพลงคลอตลอดเวลา

“เพลงเพราะจังเลยเนอะ” ป๊อปเปื้อที่นั่งอยู่ข้าง ๆ มีวพูดขึ้นมาหลังจากได้ยินเพลงของทางร้านที่กำลังเปิดอยู่ในตอนนี้

“ฟังเพลงสากลออกด้วยหรอเนะ...?”

“หึเปล่าหรอก..แค่ว่าทำนองมันเพราะมากเลยนะ”

หลังจากจบประโยคของป๊อปเปื้อนนั้น ทำให้มีวจึงลองตั้งใจฟังเพลงพร้อมกับแปลเนื้อร้องไปด้วยกัน ในห้วงความคิดแรกเป็นเนื้อหาที่ฟังสบายทั่ว ๆ ไปสามารถเข้าถึงได้ง่ายด้วยทำนอง

แต่มีวกับเห็นตัวเองอยู่ภายในเพลงดังกล่าว พอถึงช่วงท่อนฮุคแล้วนั้น ทำให้มีวเงยหน้าขึ้นไปมองที่ป๊อปเปื้อนกำลังนั่งฟังที่เปิดอยู่อย่างเพลิดเพลินไปด้วย ทำนองอันแสนไพเราะ พร้อมกับหยิบแก้วเบียร์ขึ้นดื่มไปพลาง

‘บางทีอยากให้แกรู้เนะ ว่าคนที่นั่งอยู่ข้าง ๆ เนะ’

จนกระทั่งเวลาได้ล่วงเลยผ่านไปอย่างรวดเร็ว สภาพของหญิงสาวร่างเล็กในตอนี้ถูกชายหนุ่มคนสนิทของเธอพุงออกจากร้าน ด้วยที่แทบจะไม่เหลือสติอยู่แล้ว

ชายหนุ่มเอื้อมมือไปเปิดประตูฝั่งคนนั่งแล้วค่อย ๆ ประคองร่างเล็กให้นั่งอยู่บนเบาะอย่างนิ่มนวลพร้อมกับปรับให้เอนลงนอนเล็กน้อย ก่อนจะดึงสายเข็มขัดนิรภัยมาคาดตัวของหญิงสาวเอาไว้

“ขอบ...คุณ...นะ”

เสียงละเมอของหญิงสาวดังขึ้นมาในขณะที่มีวกำลังกดสายเข็มขัดเอาไว้ ทำให้ชายหนุ่มมองไปที่ใบหน้าของเธอ เหมือนกับเด็กน้อยน่ารักอย่างเอ็นดู ทำให้

เขาเปลื่อยิ้มมอมมาเล็กน้อย ก่อนจะจัดแจงสายเข็มขัดอีกครั้งเพื่อไม่ให้รัดตัวเธอมากเกินไป

ก่อนที่จะเอื้อมมือไปยังบริเวณใบหน้าของหญิงสาวอีกครั้ง จัดทรงผมหน้าม้าของป๊อปเป็ที่ไม้อยู่ทรงให้เรียบร้อย ทว่าพอยิ่งจ้องมองไปที่ใบหน้าของเธอมากเท่านั้น ทำให้มีวเหมือนตกอยู่ในภวังค์พร้อมกับกลิ่นน้ำหอมอ่อน ๆ ที่มันลอยมาแตะจมูกเรื่อย ๆ จนใบหน้าของชายหนุ่มเริ่มเขยิบเข้าไปใกล้มากขึ้นเรื่อย ๆ

กระทั่งเสียงบิบแตรของรถยนต์คนอื่นดังขึ้นทำให้มีวถึงกับสะดุ้งตกใจขึ้นมาทันที แล้วรีบผละใบหน้าของตัวเองออกจากป๊อปเป็ที่กำลังหลับอยู่ที่เบาะคนนั่ง แล้วรีบเดินอ้อมของตัวมายังที่นั่งฝั่งคนขับ ก่อนจะสตาร์ทรถยนต์ของตัวเองขับออกจากร้านไปแล้วกลับไปห้องของตัวเองทันที

เสียงปลดล็อกดังขึ้นพร้อมกับบานประตูถูกผลักเข้าไปในห้องทันทีพร้อมกับร่างของชายหนุ่มที่ก้าวเท้าเข้ามาในห้องและร่างของสาวร่างเล็กที่ขึ้นชีหลังอยู่ก่อนที่มีวจะปล่อยร่างของป๊อปเป็ลงมานอนที่เตียงของตัวเองพร้อมกับหยิบผ้าห่มขึ้นมาคลุมตัวเอาไว้ให้เรียบร้อย

“ก็ครั้งแล้วนะที่แกเป็นแบบนี้ตลอดเลย”

ชายหนุ่มจ้องมองไปที่ใบหน้าของหญิงสาวก่อนลุกขึ้นเดินไปเปิดระบบทำความเย็นของห้อง ปรับเพิ่มอุณหภูมิห้องขึ้นมาเล็กน้อยเพื่อไม่ให้ร่างกายของหญิงสาวนั้นหนาวจนเกินไป

“อย่าทิ้ง...เราไปไหนนะ”

มีวสะดุ้งตกใจเล็กน้อยหลังจากได้ยินเสียงละเมอของป๊อปเป็ดังขึ้นมา ทำให้ชายหนุ่มหันไปมองหญิงสาวที่นอนอยู่บนเตียงอย่างปกติ จากนั้นจึงก้มหน้าเล็กน้อยก่อนจะกระพริบอยู่หลายครั้งพลาจลบลตาจากป๊อปเป็ แล้วเดินเข้าห้องน้ำไปตามเดิม

จนเวลาได้ผ่านล่วงเลยไปสักพักใหญ่หนุ่มร่างสูงได้กลับมานั่งมาทำที่โต๊ะเหมือนเดิม ซึ่งนั่งหันหลังให้กับหญิงสาวที่กำลังนอนอยู่บนเตียง มิวชำเลื่องสายตามองไปยังนาฬิกาดิจิตอลก่อนที่จะเห็นเป็นเลข 0 ทุกอย่าง

“เที่ยงคืนแล้วหรือ...” มิวเหยียดแขนขึ้นตรงสุดพร้อมกับบิดขี้เกียจเล็กน้อยก่อนจะหันหลังไปมองป๊อปเปื้อที่กำลังนอนอยู่บนเตียงไม่ตื่นแบบนั้น

ก่อนที่จะขยับเก้าอี้ออกเบา ๆ แล้วลุกเดินไปบริเวณหลังห้องปลดล็อกกลอนบานประตูกระจกออกจากกัน และรีบก้าวเท้าออกไปที่ริมระเบียงหลังบ้าน โดยที่มือของชายหนุ่มนั้นติดของสี่เหลี่ยมมาด้วย

จบท้ายของดังกล่าวเบา ๆ หลายครั้งให้วัตถุทรงกระบอกที่อยู่ในข้างในไหลออกมาจนสามารถจับได้ แล้วจากนั้นจึงเอื้อมมือไปหยิบไฟแช็กที่อยู่ใกล้ ๆ ขึ้นมาจุดทันที

มิวคาบบุหรีไว้ที่ปากก่อนจะเดินเข้าไปใกล้กับริมระเบียงราวกันตก จ้องมองบรรยากาศท้องฟ้ายามค่ำคืนสลับกับสระน้ำที่มีแสงไฟส่อง ที่ไร้ผู้คนลงในตอนนี้

ปริมาณความยาวของมวนบุหรีดังกล่าวมันค่อย ๆ ลดลงพร้อมกับปริมาณของควันที่ออกมาเป็นจำนวนมาก มันทำให้เขารู้สึกปลอดภัยอย่างบอกไม่ถูก ความรู้สึกต่าง ๆ มากมายที่มันอัดแน่นอยู่ภายในมันเริ่มหายเป็นปอดทิ้ง

“มิว..ยังดูมันอยู่อีกหรือ”

น้ำเสียงที่คุ้นเคยดังขึ้นมาจากข้างด้านหลังของเขา ทำให้ชายหนุ่มต้องรีบหันกลับไปทันทีพร้อมกับบุหรืมวนดังกล่าวดูโดยทิ้งลงที่เตียงพอดี

“อืมม..เพิ่งกลับมาดูทำไมนานเอง พอดีเครียดเรื่องงานนิดหน่อยนะ”

“จากที่ดูแกคงเครียดมากเลยสินะ..” สายตาของป๊อปป๊อจ้องมองไปยังที่เตียงบุหรืบริเวณมุมริมระเบียงหลังบ้านที่ถูกปิดเรียงกันอย่างมากมาย

“ก็คงประมาณนั้นล่ะ...ว่าแต่แกหายเมาแล้วหรือ?”

“อืมมมก็พอมีมีน ๆ นิดหน่อยนะ น่าจะแฮงค์อยู่แหละ” หญิงสาวส่ายหัวไปมาซ้ายขวาเบา ๆ ก่อนที่จะยิ้มแล้วหัวเราะออกมาแห้ง ๆ

“นั่นคงต้องให้แกนอนที่นี้ไปก่อนแหละ...อีกอย่างตอนนี้ดีกมากแล้วด้วย ของ ๆ แกยังอยู่เหมือนเดิมนะใช้ได้ตามสบายเลย”

“อืมมขอบใจนะ..นี่กว่าแกจะทิ้งไปแล้วซะอีก” ป๊อปเปื้อนพูดจบแล้วหันกลับเข้าไปในห้องเหมือนเดิม แล้วกวาดสายตามองอย่างช้า ๆ ยังคงเห็นของตัวเองที่ยังคงถูกตั้งไว้เหมือนเดิมแบบนี้

“ก็นะ..พอดีช่วงนี้ยังไม่ว่างให้จัดห้องเท่าไรนะ”

“มิว..เราขอเดินออกไปดูวิวข้างนอกด้วยได้มั๊ย”

“อ้ออได้สิ..ค่อยก้าวออกมาละ”

หญิงสาวเดินแทรกตัวผ่านประตูกระจกบานใหญ่หลังห้อง โดยมีชายหนุ่มคอยประคองร่างอยู่ข้าง ๆ พร้อมกับที่ทั้งสองคนเอื้อมมือไปจับราวกันตกเอาไว้ แล้วกวาดสายตามองไปยังวิวท้องฟ้ายามค่ำคืน ที่มีดาวระยิบระยับอยู่บนท้องฟ้า

“อืมมม~คิดถึงจังเลยนะ บรรยากาศและวิวแบบนี้ละ” น้ำเสียงของหญิงสาวพูดออกมาอย่างตื่นเต้นพร้อมกับแววตาที่เบิกโพลงพอสมควร

มิวที่ยืนอยู่ข้าง ๆ นั้นเห็นใบหน้าที่ยิ้มไปด้วยรอยยิ้มแลดูมีความสุขอยู่ตลอดเวลา รวมไปถึงคำพูดที่หญิงสาวพูดออกมานั้นแอบทำให้ชายหนุ่มเองเริ่มเคลิบเคลิ้มไปด้วยเช่นกัน

“แกนี่..ยังคงไม่เปลี่ยนไปเลยนะ” มิวพูดออกมาด้วยน้ำเสียงที่แผ่วเบาหลังจากเห็นท่าทางของป๊อปเปื้อนที่อยู่ข้าง ๆ

“ฮะ!? เมื่อกี้แกพูดว่าอะไรนะ?” หญิงสาวที่ไม่ได้ตั้งใจฟัง ทำให้เธอนั้นหันมาย้ำถามกับสิ่งที่มิวเพิ่งพูดไปเมื่อสักครู่

“เปล่าไม่มีอะไรหรอก..แค่ที่ว่าแกนี่ยังเมาแฉ่ไม่เปลี่ยนเลยนะ”

ฝ่ามือเล็ก ๆ ของเธอมากกระทบที่บริเวณแขนซ้ายของเกมทำให้เกิดเสียงดังพอสมควร ด้วยอาการเจ็บเริ่มแทรกแซงเกมจึงรีบเอามืออีกข้างมาลูบบริเวณต้นแขนซ้าย พร้อมกับเปิดแขนเสื้อขึ้นเห็นเป็นรอยแดงขึ้นมาทันที

“ขอบพูดอะไรไม่เข้าหูอยู่เรื่อย...”

“มันเจ็บนะยัยบ้า...จะตีก็บอกกันก่อนสิ”

“ทีหลังอย่าพูดอะไรที่ไม่เข้าหูอีกล่ะ...เข้าใจนะ!”

“ค้ำบบๆ”

“นี่มิว..เราอยากลงไปเล่นที่สระน้ำนะ เพื่อจะได้สร้างเม้าได้บ้าง” หญิงสาว ก้มลงมองไปที่สระน้ำของอาคารที่ไร้ผู้คนเล่นอยู่ในขณะนี้ เว้นแค่เพียงแสงไฟ ดวงใหญ่ที่เปิดส่องเอาไว้

“จะบ้าไรเงั้น?! ถึงสระจะเปิดให้คนในตึกเล่นได้ก็เถอะ...แต่นี้มันตึกมากแล้วนะ”

“ก็ไม่เห็นจะเป็นอะไรเลยนิ..แค่แอบเข้าไปเล่นด้วยกันก็พอ” ป๊อปเปื้อพูดจบ พร้อมกับหันมาขยิบตาให้กับมิวที่ยืนอยู่ข้าง ๆ อย่างทะเล้น

“เฮ้? ด้วยกันนี่หมายความว่ายังไงนะ”

“ก็จะให้แกไปด้วยไง...ก็แกเป็นลูกบ้านของตึกนี้ไม่ใช่หรือ ก็จะทำให้แกไปเล่นด้วยนะ”

ท้ายที่สุดโดยลูกอ้อนของป๊อปเปื้อทำให้มิวใจอ่อนอีกตามเคย ทำตามในสิ่งที่หญิงสาวเป็นคนขอเมื่อสักครู่ จากนั้นมือเล็ก ๆ มาจับบริเวณข้อมือของชายหนุ่ม พร้อมกับบอกรางวัลเบา ๆ

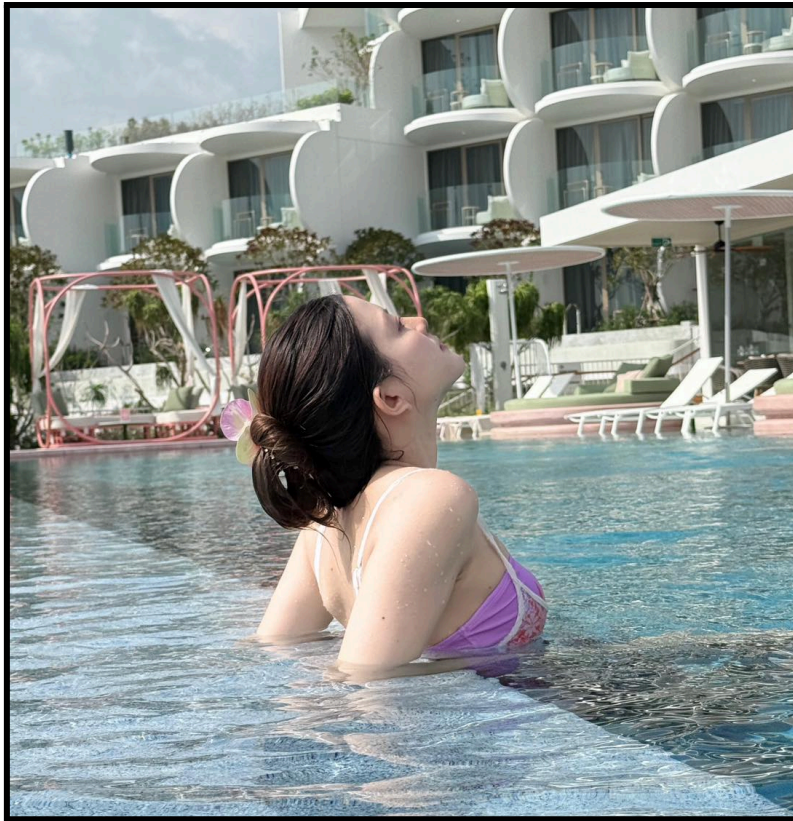
มิวปล่อยให้ป๊อปเปื้อพาตนออกไปจากห้อง ทั้งสองคนเดินตรงดิ่งไปยังชั้นสระน้ำของตัวอาคาร ซึ่งไฟนั้นยังคงเปิดไว้อยู่ตลอดเวลา เว้นแต่ไม่มีใครมาเล่นหรือใช้บริการในเวลาดังกล่าวแล้ว

จนทั้งคู่เดินมาถึงยังบริเวณสระน้ำพร้อมกลิ่นลมเย็น ๆ ที่พัดผ่านเข้ามาปะทะ
อยู่ตลอดเวลา พร้อมกับความเจิบสอาดต่างกับในเวลาปกติที่มีคนเข้ามาเล่นกัน
อย่างสนุกสนาน

“แล้วนี่แกจะเล่นยังไงนะ..ไม่มีชุดว่ายน้ำซะหน่อยนิ”

“ไม่เป็นไรหรอก..แค่ถอดเสื้อออกก็เล่นได้แล้ว”

ป๊อปเป็อพูดจบพร้อมกับถอดเสื้อออกโอเวอร์ไซส์สีขาวที่สวมออกและกางเกง
ขาสั้นออกมาทันที เหลือเพียงแค่ชุดชั้นในที่ยังคงปกปิดทั้งสองส่วนเอาไว้เพียง
เท่านั้น

ทำให้ชายหนุ่มที่ยืนอยู่ข้างหลังหญิงสาวนั้นได้เห็นเรือนร่างอันขาวเนียน
ของป๊อปเป็อทั้งหมด

“เดี๋ยวจี๋!? ทำไรเกรงใจผู้ชายที่ยืนอยู่ตรงนี้บ้าง!”

“ว้ายยย?! ลืมไปเลยว่ามีผู้ชายยืนอยู่ตรงนี้ด้วย”

ป๊อปเปื้อหันมามองมิมิที่ยืนอยู่ข้างหลังพร้อมกับยกแขนทั้งสองข้างขึ้นมา ปิดจุดสวอนต่าง ๆ ของเธอเอาไว้ แต่ไม่ทันไรหญิงสาวก็แลบลิ้นใส่ชายหนุ่มที่ยืนอยู่ตรงหน้า ก่อนจะกระโดดลงไปสระน้ำทันที

“มิว...แกจะไม่ลงมาว่ายน้ำเล่นกับเราหรือ?” ป๊อปเปื้อว่ายกกลับมาที่ขอบสระก่อนจะเงยหน้าพูดกับชายหนุ่มที่นั่งเล่นอยู่บนเก้าอี้

“ไม่เอาอะ...ไม่ได้เอาชุดมาเปลี่ยนด้วย อีกอย่างถ้าเกิดเรื่องอะไรขึ้นมาจะได้ช่วยแก้ไว้ทัน”

“จิ้งหรีดหรือ...”

สายตาของมิมิยังคงจ้องมองสบตาไปยังป๊อปเปื้ออยู่ตลอดเวลา หลังจากสิ้นประโยคของเธอด้วยน้ำเสียงแอบเสียใจอยู่พอสมควร จึงปล่อยมือออกจากขอบสระแล้วปล่อยตัวลอยไปตามกระแสน้ำ

“มิวว!! โอ้ยยย ตะคริวขึ้นขาอะ มิวว ช่วยด้วยยย!” ป๊อปเปื้อตะโกนเรียกชื่อชายหนุ่มอย่างไม่ลดละกับท่าทางที่กำลังจะจมน้ำอยู่แบบนั้น ทำให้มิมิที่ได้ยินถึงกับต้องรีบลุกขึ้นจากเก้าอี้แล้วรีบถอดเสื้อแล้วโดดลงสระน้ำทันที

ชายหนุ่มรีบว่ายน้ำเข้าไปใกล้หญิงสาวก่อนจะคว้าตัวเธอเข้ามาในอ้อมอกของตัวเอง แค่ว่ามิมินั้นกับรู้สึกประหลาดใจเล็กน้อยกับสิ่งที่เกิดขึ้นอยู่ตรงหน้า ถึงกับต้องถอนหายใจเฮือกใหญ่ออกมาทันที

“ป๊อปเปื้ออ..แกเอาอีกล่ะนะ”

“แหะ ๆ ถ้าเราไม่ทำแบบนี้แกจะลงมาเล่นน้ำกับเรามั้ยล่ะ”

ด้วยสระน้ำที่ชายหนุ่มกำลังยืนอยู่นั้นมันเป็นช่วงที่ต้นพอสสมควรสามารถยืนพื้นน้ำได้อย่างสบาย แม้แต่ป๊อปเปื้อไม่ได้เป็นตะคริวด้วยซ้ำ เลยทำให้ชายหนุ่มตั้งใจโยนร่างของหญิงสาวลงไปในสระน้ำทันที โดยที่เธอนั้นไม่ได้ตั้งตัว

“ว้ายยยย!!”

ชายหนุ่มยืนขำอยู่สักพักใหญ่ในสระหลังจากเห็นหน้าตาของหญิงสาวตกใจเป็นอย่างมาก โดยไม่นานนักได้มีมวน้ำมากกระทบที่ร่างกายของมิว จนเขานั้น ส้ำลักน้ำเล็กน้อย ก่อนจะเงยหน้าขึ้นมามองซึ่งเห็นเป็นป๊อปเป๋ที่กำลังวักน้ำใน สระเข้ามาหาตัวเอง

ความสนุกของชายหญิงคู่หนึ่งเริ่มก่อตัวขึ้นแล้วแปรเปลี่ยนเป็นความสุข รอยยิ้มแล้วเสียงหัวเราะทั้งสองดังก้องอยู่ภายในสระน้ำ ภายใต้ท้องนภาสีทมิฬ ตอนนี้อยู่แค่เพียงแสงจันทร์สาดส่องลงมาที่สระ

จนทั้งคู่ว่ายมาเกาะอยู่บริเวณริมสระเหมือนเดิม พร้อมกับหายใจเฮือกใหญ่ ใส่กันด้วยความเหนื่อยล้าที่เพิ่งได้เล่นน้ำกันเมื่อครู่

“วันนี้ดวงจันทร์สวยจังเลยเนอะ” ป๊อปเป๋พูดขึ้นด้วยน้ำเสียงที่แลดูหอบพอสมควรแล้วหันหน้าไปมองมิวทันที

“นั่นสิวันนี้ขึ้นเต็มดวงเลยนะ...สว่างจนเห็นชัดเลย” มิวมองขึ้นไปบนท้องฟ้า ตามที่ป๊อปเป๋ได้พูดขึ้นมาเมื่อสักครู่

“นี่มิวว...”

ชายหนุ่มที่กำลังจ้องมองจันทร์ทรงกลมอยู่นั้นถูกหญิงสาวที่อยู่ข้าง ๆ เรียกชื่อของตัวเอง ด้วยน้ำเสียงที่จริงจังพอสมควร จึงรีบหันหน้ากลับไปมองทาง ที่เธอยืนอยู่ทันที

“มีอะไรหรือ?”

“วันนี้เรามีความสุขและสนุกมากเลยนะ..ขอบคุณแกจจริง ๆ ที่ยังคงอยู่เคียงข้างเรามาตลอดนะ มิววว”

“พูดอะไรเนียนลุกไปหมดแล้วนะรู้มั๊ย” มิวไขว้แขนตัวเองแล้วใช้สองมือถูไป
ยังต้นแขนแสดงอาการเหมือนกับคนกำลังหนาวสั่นอยู่แบบนั้น

“มิวเข้ามาใกล้เราหน่อยสิ”

สิ้นเสียงของหญิงสาวได้ไม่นาน มิวจึงทำตาในสิ่งที่ป๊อปเป็เป็นคนร้องขอ
เมื่อสักครู่ จึงเขยิบร่างกายสูงใหญ่เข้าไปใกล้กับหญิงสาวที่ยืนอยู่ข้าง ๆ จนกระทั่ง
ร่างทั้งสองแนบชิดกัน ก่อนที่แววตาของชายหนุ่มจะเบิกโพลงขึ้นมาทันที

ริมฝีปากอันอวบอิ่มได้มาประกบกับริมฝีปากของมิวพร้อมกับแขนทั้งสอง
ข้างอันเรียวยาวของเธอ ได้คล้องคอของชายหนุ่มเอาไว้ ลิ้นทั้งสองคนพันเกี่ยวกัน
อยู่ในช่องปากแลกน้ำหวานของกันและกัน ดูดปากกันอย่างเร้าอารมณ์สุด ๆ

จนหมดลมแรกทั้งสองคนผละริมฝีปากออกจากกันได้ยินเสียงลมหายใจ
อย่างชัดเจน ไอร้อนร้อนจากลมหายใจที่ภายในร่างกายตอนนี้มันรู้สึกร้อนรุ่มไปทั่ว
ตัว ใบหน้าเริ่มแดงก่ำขึ้นมาอย่างเห็นได้ชัดเจน

“ที่ชวนเรามาเล่นสระน้ำด้วยกันแบบนี้..เป็นแผนของแกแต่แรกรีเปล่า..”
ชายหนุ่มพูดขึ้นด้วยน้ำเสียงที่กระเซ้าพอสมควรพร้อมกับสบตาหญิงสาวตรงหน้า
อย่างไม่ลดละ

“ถ้าเราบอกว่าโกหกอีกล่ะ...จะเชื่อเรามั๊ย?”

“โดนหลอกอีกรอบก็คงไม่เป็นไรหรอก”

“ถ้าอยากรู้ก็ต้องพิสูจน์เองนะ” ป๊อปเป็เอียงหน้าลงไปกระซิบที่ข้างหูด้วย
น้ำเสียงที่แผ่วเบากับลมที่มันลงมากกระทบที่ใบหู จนร่างกายชายหนุ่มในตอนนี้อันรู้สึก
ขนลุกไปทั่วตัว

“ช่วยทำให้เค้านี้ถึงช่วงเวลาเก่า ๆ ที”

จนทั้งคู่โน้มใบหน้าเข้ามาจูบดูดปากกันอย่างดูดดื่มและเร้าร้อนมากกว่าที่
เคย ท่ามกลางสระน้ำของคอนโดที่ไร้ผู้คนเข้ามาใช้บริการ มีเพียงแค่สองคนที่

กำลังลงเล่นน้ำ เสียงน้ำที่กระทบกันกับเสียงครวญครางของหญิงสาวยังคงดัง
ก้องอยู่ตลอดเวลา

“คืนนี้ทั้งคืน...ร่างกายของป๊อปเป็อเป็นของมิวแล้วนะ ” ป๊อปเป็อพูดด้วย
น้ำเสียงที่ดูย้วยวนพร้อมกับใช้ฝ่ามือลูบไปบริเวณแก้มของมิวเบา ๆ ก่อนจะเคลื่อน
มือลงมาถอดบราลายดอกสีขาวที่ปกปิดจุดสวมนเอาไว้

ทำให้ชายหนุ่มเห็นเนินหน้าอกอันขาวเนียนทรงสวยกับหัวนมอมพูชวน
เชื้อเชิญเข้าไปลิ้มลอง มือทั้งสองข้างของเธอบีบประกบเข้าหากันและสลับขยับไป
พลาง พร้อมกับเสียงครวญครางเล็ดลอดออกมาจากหญิงสาว

ป๊อปเป็อรุกเข้าไปใส่มิวที่ยืนอยู่ตรงหน้าทันที หน้าอกทั้งสองคนแนบชิดกัน
ก่อนที่หญิงสาวจะเงยหน้ามองพร้อมกับเวทิตาอันย้วยวน ก่อนจะโน้มตัวเข้าไปกัด
ริมฝีปากเบา ๆ สลับกับดูดปากกันและกันอย่างเร้าร้อน

ต้นขาของหญิงสาวสัมผัสไปยังบริเวณเป้ากางเกงของชายหนุ่มที่สัมผัสได้
ถึงบางสิ่งที่มีนอุมออกมาจากร่มผ้าที่มิวกำลังสวมอยู่ พลางลูบขึ้นลูบลงอย่างต่อเนื่อง

ชายหนุ่มเริ่มทนไม่ไหวกับความรู้สึกในตอนนี่จึงปลดเกมรุกเข้าไปโดยทันที
มือหนา ๆ ทั้งสองข้างจับไปยังเอวบาง ๆ ของป๊อปเป็อก่อนจะยกตัวเธอขึ้นจากสระ
น้ำ ขึ้นไปนั่งบริเวณขอบสระน้ำ

“ว้ายยยย?!” เสียงร้องตกใจของหญิงสาวดังขึ้นหลังถูกชายหนุ่มยกตัวขึ้น
ไปที่ริมสระน้ำของอาคาร

มิวกวาดสายตามองเรือนร่างของป๊อปเป็ออีกครั้ง ก่อนจะโน้มใบหน้าของไป
สัมผัสบริเวณต้นขาเบา ๆ ไร่ร้อนจากลมหายใจลงไปกระทบที่ต้นขาทำให้หญิงสาว
นั้นขนลุกไปทั่วตัว

หนุ่มร่างสูงค่อย ๆ เคลื่อนริมฝีปากเข้าไปใกล้บริเวณต้นขามากขึ้นเรื่อย ๆ
พร้อมกับมืออีกข้างค่อย ๆ ลูบต้นขาไปพลาง จนมาถึงบริเวณใต้ระหว่างขาของ

หญิงสาวที่ตอนนี้กางเกงในของเธอเปียกแฉะจนเสร็จเป็นรูปล่องเสียวได้อย่างชัดเจน

“อย่าจ้องแบบนี้สิ...มันเขินนะมิว~” ป๊อปเปื้ออพูดไปพลางขณะที่เธอหุบขาเข้าหากันพร้อมกับฝ่ามือทั้งสองข้างมาปกปิดใต้ระหว่างขาเอาไว้

มิวจับมือของป๊อปเปื้ออออกพร้อมกับค่อย ๆ จับไปที่ต้นขาของหญิงสาวแยกออกจากกันอีกครั้ง ก่อนที่ชายหนุ่มจะโน้มใบหน้าเข้าไปใกล้ร่องเสียว ลมหายใจอุ่นกระทบหัวเนินร่องเสียวทำให้หญิงสาวสะดุ้งขึ้นมาอีกครั้งด้วยความเสียว

ก่อนที่ชายหนุ่มจะเริ่มเอาลิ้นลงไปเสียวร่องสวาทผ่านกางเกงในขึ้นลงอย่างช้า ๆ สัมผัสได้ถึงน้ำหวานและกลิ่นตัวของหญิงสาวตรงหน้าอย่างเพลิดเพลิด

“อืมม~ มิว...เค้าเสียวว~” น้ำเสียงของป๊อปเปื้ออเริ่มสั่นเครือพร้อมกับร่างกายที่กระตุกเล็กน้อย

จากนั้นชายหนุ่มใช้มือแหวกกางเกงในออกของหญิงสาวออก จนสามารถเห็นร่องเสียวได้อย่างชัดเจนกับตึงเสียวที่มันเริ่มเต่งตึงมากกว่าเดิม ก่อนมิวแลบลิ้นออกมาแล้วใช้ปลายลิ้นตัวตึงขึ้นลงผ่านร่องเสียว

“อึ้ยยย มิวว จึ้มม~”

ลิ้นสาก ๆ ตัวตึงผ่านขึ้นลงอย่างต่อเนื่องก่อนจะเน้นไปที่ตึงเสียวของหญิงสาวเป็นระยะ สลับกับใช้ปากดูดอย่างต่อเนื่องอย่างไม่มีหยุด โดยที่ป๊อปเปื้ออทำได้เพียงแค่ร้องครวญครางออกมาเป็นจังหวะตามลมหายใจเท่านั้น พร้อมกับมือทั้งสองข้างจับไปที่ศีรษะของชายหนุ่มเอาไว้

โดยที่มือทั้งสองข้างของชายหนุ่มจับไปที่เอวของหญิงสาวเพื่อที่จะประคองร่างกายเอาไว้ไม่ให้ล้ม มิวเริ่มละเลงลิ้นตัวตึงผ่านร่องเสียวของป๊อปเปื้ออต่อทันทีเริ่มเร่งจังหวะมากขึ้น จนทำให้หญิงสาวร้องอย่างไม่เป็นจังหวะ ก่อนจะเม้มปากแล้วส่ายหน้าไปมาด้วยความเสียวเท่านั้น

“มิว~ เค้า จะ อึ้ยย สะเสร็จแล้วว~”

ไม่นานนักร่างกายของหญิงสาวเริ่มกระตุกขึ้นมาทันทีพร้อมกับเสียงลมหายใจออกที่เหนื่อยหอบมากกว่าเดิม พร้อมกับน้ำที่ขาวใสพุ่งสว่นออกมาจากร่องเสียว

ชายหนุ่มเงยหน้ามองหญิงสาวที่เพ็งเสรีจกใจไปเมื่อสักครู่นี้ เส้นผมที่ยุงเหยิงพร้อมกับลมหายใจเข้าออกที่แลดูเหนื่อยหอบมากกว่าเดิม ก่อนที่ทั้งสองคนสบตากันและกันอีกครั้ง

ป๊อปเป๋อจึงหย่อนตัวลงไปใต้อีกครั้งพร้อมกับฝ่ามือลงไปลูบสัมผัสท่อนเอ็นของมิวที่มันแข็งตัวอยู่ใต้กางเกงที่สวมอยู่

“มันนแข็งมากเลยนะ~”

“เป็นเพราะใครล่ะ”

“พูดแบบนี้..เดียวเรารับผิดชอบให้ล่ะกัน” หญิงสาวพูดจบประโยคจึงล้วงมือเข้าไปในกางเกงของชายหนุ่มควักท่อนเอ็นออกมาสู้อยู่ในสระน้ำ ก่อนที่ป๊อปเป๋อจะใช้ฝ่ามือนุ่ม ๆ ชักขึ้นชักลงอย่างช้า ๆ สลับกับคลึงปลายหัวเห็ดไปพลาง

มิวเริ่มครวญครางออกมาอย่างน่ารักหลังจากถูกป๊อปเป๋อชักท่อนเอ็นในสระน้ำ จากนั้นหญิงสาวจึงเขยิบตัวเข้าไปใกล้พร้อมกับใช้ปลายลิ้นสัมผัสตัวตวัดผ่านหัวนมของชายหนุ่มที่มันแข็งตัว สลับกับใช้ปากดูดและใช้ฟันขบลงไปเล็ก ๆ จนฐานรอบหัวนมนั้นเป็นรอยฟันของหญิงสาว

“ไปนั่งขึ้นที่ขอบสระที่สิมิว”

ลิ้นประโยคของหญิงสาวไม่นานชายหนุ่มจึงทำตามในสิ่งที่ขอเมื่อสักครู่โดยสลับตำแหน่งกันเล็กน้อย ก่อนที่มิวจะดันร่างของตัวเองขึ้นไปนั่งที่ขอบสระพร้อมกับท่อนเอ็นขนาดใหญ่ที่ชูชันขึ้นมาอยู่ที่ใบหน้าของหญิงสาว

ป๊อปเป๋อแวตตาเบิกโพลงเล็กน้อยหลังจากเห็นเจ้าโลกของมิวอย่างชัดเจน ก่อนจะยกมือขึ้นมาสัมผัสแก่นกายที่มันแข็งจนเห็นเส้นเลือดมันปูดออกมา จากนั้น

จึงเลื่อนมือชักขึ้นชักลงอย่างช้า ๆ ก่อนจะโน้มใบหน้าของไปใกล้ปลายหัวเห็ดแล้ว จึงอ้าปากออกเล็กน้อยก่อนจะอมไปเพียงแค่ปลายหัวเพียงเท่านั้น

ภายในช่องปากของหญิงสาวที่อ่อนนิค ๆ พร้อมกับปลายลิ้นที่ตวัดผ่านไปมา มันทำให้ชายหนุ่มรู้สึกเสียวจนอธิบายเป็นคำพูดไม่ออก ทำได้แค่เพียงแสดงออกมาทางสีหน้าแล้วเสียงครวญครางเพียงเท่านั้น

จากนั้นป๊อปเป๋อจึงอมเข้าไปจนสุดลำโขนพร้อมกับนัยน์ตาที่มันแดงกำรารากับหญิงสาวจุกอยู่ในปาก ก่อนที่เธอจะเริ่มขยับหัวเข้าออกอย่างช้า ๆ สลับกับปลายลิ้นที่เสียววนคลึงท่อนเอ็นอย่างแบบนั้น โดยที่ฝ่ามือนุ่ม ๆ หนึ่งซีกท่อนเอ็นอยู่แบบนั้น

ความเสียวที่ได้รับจากแกนกายที่อยู่ในช่องปากของหญิงสาวนั้นมันทวีมากยิ่งขึ้น ทำให้ชายหนุ่มเริ่มแตกออกมาได้ทุกเมื่อ ก่อนที่ชายหนุ่มจะใช้ทั้งสองมือจับไปที่ศีรษะของหญิงสาว แล้วเริ่มขยับเอวเร่งจังหวะเข้าออกทันที

“ป๊อปเป๋อ..เราจะเสร็จจจจ ~”

“แอกออกออาเอยย”

ทุกครั้งที่ปล่อยท่อนเอ็นเข้าไปจนสุดคอกหอยนั้น ทำให้หญิงสาวรู้สึกจุกอยู่ในปาก จนทำให้เธอถึงกับนัยน์ตาแดงร้องไห้ออกมาทันที จนมีวกระทุ้งแกนกายเข้าไปจนสุดคอกพร้อมกับปล่อยน้ำเชื้อเข้าไปในลำคอกของหญิงสาวจนหมดเกลี้ยง

ก่อนที่มิวถอนแกนกายออกมาจากช่องปากของป๊อปเป๋อแล้วนอนถึงตัวบนริมสระเดียวความเหนียวล้าและความเสียวที่มันแทบถึงจุดสุดยอดกว่าทุกครั้ง

หลังจากที่ชายหนุ่มนอนแผ่หราอยู่บนขอบสระสายตาได้ชำเลื่องมองไปยังหญิงสาวยังคงอยู่ในสระ ก่อนที่เธอจะกลืนน้ำขาวขุ่นลงไปจนหมดพร้อมกับใช้หลังฝ่ามือเช็ดริมฝีปากสลับกับใช้ลิ้นเลีย

หลังจากนั้นเธอค่อย ๆ ขึ้นมาจากสระน้ำแล้วมานั่งคร่อมร่างของชายหนุ่ม เอาไว้ไม่ให้ลุกไปไหน ก่อนจะเอื้อมมือไปสัมผัสแก้มที่มันเริ่มเหี่ยวลงเล็กน้อย แล้วทำการชักให้มันกลับมาแข็งขึ้นอีกครั้ง

ท่อนเอ็นเริ่มกลับมาแข็งเต็มที่อีกครั้ง ก่อนที่หญิงสาวจะนั่งยอง ๆ โดยที่ให้ร่องเสียนั้นไปสัมผัสเบา ๆ กับปลายหัวเห็ดของมิว ก่อนจะค่อย ๆ กดลงไปจะสุด ลำโคนของแก้มกายของมิว

“มิว... เราขออะไรแก่เป็นครั้งสุดท้ายได้ไหม?” คำพูดดังกล่าวและน้ำเสียงที่สิ้นเคลือบไยนั้น ทำให้ชายหนุ่มถึงกับต้องเงยหน้าขึ้นมาสบตากับหญิงสาวที่กำลังนั่งคร่อมร่างทันที

“ช่วยทำให้เรา...กลับไปเป็นแฟนกันเหมือนเดิมทีนะ”

จบประโยคของหญิงสาวพร้อมกับหยดน้ำตาที่มันตกกระทบลงมาที่หน้าอกของชายหนุ่ม ด้วยน้ำเสียงและใบหน้าที่ป้อปเป๋อกำลังร้องไห้อยู่ มันยากที่จะปฏิเสธได้ลง

ราวกับเป็นเสียงและความรู้สึกในใจของเธอ ถึงแม้ในตอนนี้น้ำตาที่ชายหนุ่มเห็นนั้นไม่สามารถตีความได้อย่างชัดเจน ว่าเธอนั้นดีใจหรือเสียใจกันอยู่แน่ แต่คำพูดสุดท้ายที่ป้อปเป๋อพุดมานั้น ชายหนุ่มจะรับมันเอาไว้ด้วยความเต็มใจ จากคนที่เคยรักกันมาก่อน

มิวลุกขึ้นนั่งแล้วดึงป้อปเป๋อเข้ามากอดในอ้อมอกของตัวเอง ความอบอุ่นและอ้อมแบบนี่ที่มันไม่ได้สัมผัสและรู้สึกมานานมากแค่ไหน แม้แต่ชายหนุ่มก็เคยที่จะโหยหามันมานานเหมือนกัน

“ขอบคุณนะ~”

กิจกรรมร่วมรักของทั้งคู่ยังคงดำเนินต่อไปท่ามกลางยามตรีที่ยังคงเหลืออยู่ ด้วยความรักและห่วงใยระหว่างมิวและป้อปเป๋อนั้นยังอยู่ส่วนลึกในจิตใจที่ยังคงเก็บซ่อนงำเอาไว้ จนทั้งคู่ได้กลับมาเจอกันอีกครั้ง

ความรู้สึกดี ๆ ที่เคยอยู่ร่วมกันมันได้ย้อนกลับมาหาทั้งหมด ความสุขที่ทั้งคู่ ได้สัมผัสผ่านเรือนร่างอันเปลือยเปล่าของกันและกัน แทบจำไม่ได้เลยด้วยซ้ำมัน ได้ห่างหายไปนานมากเพียงไหน

แต่มันกลับกลายเป็นความสัมพันธ์และความรู้สึกดีที่มีให้กันนั้นมันกลับจบ ภายใต้อำนาจดั่งกล่าว รวากับเป็นเพียงแค่ความฝันชั่วข้ามคืนเพียงเท่านั้นทุก อย่างมันกลับกลายเป็นปกติเหมือนอย่างเคย

ชายหนุ่มตื่นเช้าขึ้นมาพร้อมกับร่างกายที่เปลือยเปล่ามีแค่เพียงผ้าห่ม เท่านั้นที่ยังคงปิดช่วงล่างเอาไว้ สิ่งแรกที่นึกขึ้นได้จึงเลือกที่จะหันไปทางเตียงด้าน ซ้าย มันกลับว่างเปล่าเป็นเหมือนทุกเช้าที่ตนตื่นขึ้นมา

มิวลุกขึ้นนั่งก้มหน้าถอนหายใจตั้งอยู่สักพักก่อนจะหันไปรอบตัว กวาด สายตามองไปรอบห้องที่ยังคงเหมือนเดิมอยู่ทุกอย่าง ถึงแม้ในใจลึก ๆ ของเขานั้น ยังคงอยากเห็นเธออีกครั้ง สุดท้ายมันก็เป็นเพียงความหวังอันว่างเปล่า

จึงเดินเข้าห้องน้ำไปจัดการชำระร่างกายตัวเองต่อทันทีโดยใช้เวลาอยู่ใน ห้องน้ำสักพักใหญ่ ไม่นานประตูห้องน้ำก็ถูกเปิดขึ้นมาอีกครั้ง แต่ครั้งนี้มิวเลือกเดิน ไปที่ห้องครัวด้วยอาการหิวมันเริ่มแทรกแซงเข้ามา

แต่สายตาของเขานั้นเห็นถ้วยมามาตั้งเอาไว้พร้อมกับแผ่นกระดาษถูก สอดไว้ใต้ถ้วย ชายหนุ่มจึงเดินไปหยิบมันขึ้นมาอ่านอยู่สักพักพร้อมกับรอยยิ้มที่มัน ปรากฏขึ้นบนใบหน้าของเขาพร้อมกับน้ำตาที่ไหลลงมาเช่นกัน

“ตื่นมาคงหิวมากสินะเราทำมาเอาไว้ให้แล้วก็กินให้หมดด้วยละ อีกอย่างลืม ดูแลตัวเองด้วยนะ นายนี่นอนกรนเสียงดังมากเลย ทำให้เรานอนแทบไม่หลับแน่ะ ฮา ฮา”

ชายหนุ่มยังคงกวาดสายตาดูอ่านตัวหนังสือต่อไปทุกประโยคและทุกบรรทัด มันเริ่มทำให้ความรู้สึกภายในที่ยังคงคิดถึงมันเริ่มชัดเจนมากขึ้น

“เรายังเก็บความทรงจำระหว่างเราไว้เป็นอย่างดี เพราะช่วงเวลานั้นมันมีความหมายกับเรามาก ถึงตอนนี้พวกเราจะกลับไปไม่ได้แล้ว แต่แกก็ยังเป็นคนที่สำคัญที่สุดในชีวิตเราเสมอ... คิดถึงแกเสมอนะ”

“มิว”

ช่วงเวลาค่าคืนที่เจียบสังกัดมีเพียงแค่เสียงเครื่องปรับอากาศที่ยังของทำงาน และดังอยู่เบา ๆ ตลอดเวลา ลมเย็นดังกล่าวตกลงมากระทบบนเตียงขนาด 6 ฟุต ที่มีชายหญิงกำลังนอนอยู่ด้วยกัน

หญิงสาวลืมตาตื่นขึ้นมาหลังจากรู้สึกตัวได้สักระยะใหญ่ จ้องมองไปใบหน้า ของชายหนุ่มที่ตนเคยมีใจอยู่ตรงหน้า อยู่ดี ๆ นัยน์ตามันเริ่มแดงก่ำพร้อมกับ น้ำตาที่มันไหลออกมาทันที

ความรู้สึกคิดถึงมันเอ่อล้นออกมาจนกลายเป็นน้ำตา ฝ่าเธอยกมือออกมา จากใต้ผ้าห่มพร้อมกับวางไว้บนแก้มของชายหนุ่มเบา ๆ อีกครั้ง ก่อนที่เธอจะลุก ขึ้นนั่งที่ข้างเตียงให้เบาที่สุด แล้วหยิบเสื้อผ้าที่กองไว้อยู่ปลายเตียงกลับมาขึ้นสวมใส่

เธอที่กำลังเดินออกห้องนั้นชำเลื่องสายตาไปเห็นกรอบรูปภาพที่ถูกตั้งไว้ ข้าง ๆ โน้ตบุ๊กทำงานของชายหนุ่ม เธอเดินเข้าไปใกล้ ๆ แล้วหยิบขึ้นมาดูในระดับ สายตา พร้อมกับแสงจากดวงจันทร์สาดส่องผ่านหน้าต่างมากระทบที่รูปภาพพอดี

หลังจากเห็นรูปดังกล่าวหญิงสาวร้องไห้โฮหนักมากกว่าเดิมแล้วหันไปหยิบ กระดาษที่อยู่ใกล้ ๆ ขึ้นมาเขียนข้อความบางอย่างทิ้งไว้ เป็นสิ่งที่อยากจะบอกกับ เขาได้รับรู้ แต่ในตอนนี้อะไรเองที่ไม่กล้าจะพูดมันออกไป

ก่อนที่เธอจะลุกออกไปจากเก้าอี้ดังกล่าวแล้วเดินตรงไปโถงทางเดินหน้า ห้อง พร้อมกับเอื้อมมือไปจับกลอนประตูแล้วบิด หันหลังกลับไปมองชายหนุ่มที่กำลังนอนอยู่บนเตียงอีกครั้ง

“ลาก่อนนะ...มีวาว”